

FLACĂRA ROSIE

Organ al Comitetului regional P. M. R. Arad și al Sfatului popular regional

Arad, anul XI Nr. 3237

4 pagini 20 bani

Joi, 30 decembrie 1954

Patria noastră iubită, Republica Populară Română

Astăzi se împlinesc 7 ani de la proclamarea Republicii Populare Române, eveniment de mare însemnătate în viața patriei și a poporului nostru.

Republica Populară Română a luat naștere ca rezultat al eliberării patriei noastre de către glorioasele forțe armate ale Uniunii Sovietice, eliberare care a dat puțință poporului muncitor, în frunte cu clasa muncitoare condusă de partid, să doboare odioasa monarhie, să doboare întreaga claselor exploatare, făurind Republica Populară Română, stat al oamenilor muncii de la orașe și sate.

Imense sînt schimbările care au avut loc de atunci în viața politică a țării. Clasa muncitoare, în trecut clasa cea mai asuprită și mai exploatată, este azi forța conducătoare a Republicii Populare Române și a întregului popor muncitor în opera de construire a socialismului. Tărîmimea muncitoare, altădată atît de batjocorită și umilită, participă azi, în strînsă alianță cu clasa muncitoare, tot mai activ la construirea socialismului, la conducerea statului. Oamenii muncii, fără deosebire de sex și naționalitate, se bucură de cele mai largi libertăți politice. Visul de veacuri al celor ce muncesc — eliberarea de exploatare — a fost împlinit. La sate, tărîmimea muncitoare a fost izbăvită de jugul moșieresc. Constituția — legea de bază a Republicii noastre populare — a consfințit faptul că în țara noastră pămîntul aparține celor ce-l muncesc.

Instaurarea regimului democrat-popular a descălușat nesecatele forțe creatoare ale poporului nostru, deschizînd drum larg spre lumină masele de milioane ale oamenilor muncii. Statul democrat-popular reprezintă puterea oamenilor muncii, pe care o exercită prin zecile de mii de deputați în jurul cărora se string sute de mii de oameni ai muncii.

Milioane de oameni ai muncii din rîndurile minorităților naționale — în trecut asupriți și subjugati — participă și ei la opera de înflorire și întărire a patriei lor comune.

În anii puterii democrat-populare, poporul nostru a dobîndit numeroase victorii. S-a dezvoltat și se dezvoltă industria grea — temelia temelilor dezvoltării întregii noastre economii — este în continuă creștere producția industriei ușoare și alimentare. Pe baza ajutorului permanent și de un înalt nivel tehnic al mării noastre prietene Uniunea Sovietică — producția industrială, în anul 1953, a depășit de 2,5 nivelul producției din anul 1938. În anii regimului nostru au fost create altele noi ramuri ale industriei: construcția de mașini electrice, construcția de mașini și unelte agricole, construcția de utilaje petroliere și miner, construcția de mașini-unelte pentru prelucrarea metalelor, industria de coloranți, industria chimico-farmaceutică, etc. Pe cîine nu-l mîndrește faptul că pe mașini de o înaltă productivitate sînt scris „Fabricat în R.P.R.”?

În agricultură s-au dobîndit de asemenea însemnate realizări. Tărîmimea muncitoare, sprijinită de statul democrat-popular, obține sporuri însemnate în ridicarea productivității la hectar.

Crește și se întărește sectorul socialist din agricultură. S-au creat, pe baza liberului consimțămînt al tărîmimii muncitoare, peste 4.400 gospodării agricole colective și întovărășiri.

Știința, cultura, arta înfloresc în patria noastră.

În anii aceștia s-au înălțat numeroase locuințe, lăcașuri de cultură, spitale, maternități. Minunatele vile din stațiunile balneo-climaterice sînt puse la dispoziția oamenilor muncii pentru odihnă și refacerea sănătății lor.

Mărețele împliniri ale regimului democrat-popular au fost posibile datorită faptului că la baza întregii activități a statului stă legea de bază a socialismului care prevede satisfacerea tot mai mare a nevoilor materiale și culturale ale oamenilor muncii.

Inițiatorul și organizatorul mersului nostru înainte spre socialism este Partidul Muncitoresc Român, care e forța conducătoare în R.P.R. Politica justă a partidului, bazată pe învățătura marxist-leninistă, a găsit un puternic ecou în rîndurile masele

de IRIMIE ȘIMANDAN

Președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Arad

largo populare, care vîd în politica partidului politica propriilor lor interese, a celor mai fierbinți năzuințe de viață ale lor. La chemarea partidului, în frunte cu comuniștii, oamenii muncii din patria noastră au trecut cu elan sporit la realizarea programului construcției socialiste, inițiat de partid.

De-a-lungul anilor, poporul nostru s-a convins din propria sa experiență că între vorbele și faptele comuniștilor nu există nepotrivire.

Oamenii muncii s-au convins încă din timpuri de acest adevăr, vîzînd că în timp scurt de la plinarea lărgită din august a C.C. al P.M.R., unele din măsurile prevăzute au și căpătat viață. Mobilizați de Hotărîrile partidului și guvernului, oamenii muncii de la orașe și sate, în frunte cu clasa muncitoare, au desfășurat în cursul anului 1954 o muncă plină de avînt pentru realizarea sarcinilor ce le-au revenit din aceste hotărîri.

În acest an, tărîmimea noastră muncitoare s-a achitat mai bine de sarcinile ce le-a avut și de îndatoririle către stat. În regiunea noastră a fost însemnată o suprafață mai mare cu griu, iar arăturile adînci pentru culturile de primăvară au fost executate aproape pe întreaga suprafață planificată. Planul de colectări la principalele produse agricole a fost realizat într-o proporție însemnată.

Aplicarea consecventă a hotărîrilor partidului și guvernului a dus la îmbunătățirea nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii, îndeosebi în sistemul de aprovizionare a populației.

Toate acestea au creat condițiile necesare trecerii la comerțul fără cartele, așa cum a fost stabilit de Hotărîrea plenei lărgite din august 1953. Recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații arată că această măsură, deosebit de importantă, pe care a fost posibilă datorită eforturilor depuse de clasa muncitoare, tărîmimea muncitoare și intelectualitatea legată de popor. Desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații creează condiții pentru creșterea continuă a volumului de produse de larg consum și face posibilă reducerea treptată a prețurilor, pe baza creșterii producției și productivității muncii, reducerii prețului de cost al produselor, creșterea producției marfă în agricultură, etc.

Hotărîrea C. C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cere organelor și organizațiilor de partid, organelor de stat, oamenilor muncii din țara noastră, noi eforturi în munca de realizare a planului cincinal.

Nu există colț în patria noastră care să nu fi simțit din belșug roadele regimului democrat-popular.

Regiunea noastră se poate mîndri cu construirea primei fabrici de mașini-unelte, care produce, strînguri de o înaltă productivitate; s-au extins și reutilat uzinele „Gh. Dimitrov” și „30 Decembrie”, s-a lărgit fabrica textilă „Teba” cu o nouă filatură modernă.

În industria alimentară, regimul democrat-popular a creat și a dezvoltat fabricile „Refacerea”, fabrica de conserve și marmeladă din Gurahonț, „Frigoriferul” și altele.

Oamenii muncii din orașul și regiunea noastră au primit în anul 1954, prin unitățile comerțului socialist, cu 28 la sută mai multe bunuri de consum popular față de anul 1953. Un număr de 8.603 oameni ai muncii au primit loturi individuale, de pe care au obținut importante cantități de legume și zarzavaturi, ceea ce a făcut posibilă aprovizionarea lor în mai bune condiții, fără a recurge la fondurile centralizate ale statului.

S-a schimbat mult și viața în satele regiunii noastre. Sectorul socialist în agricultură reprezintă 37,5 la sută din suprafața arabilă a regiunii iar aproape 24.000 familii au pornit pe drumul gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole. În

numeroase sate s-a aprins lumina electrică, făcînd viața țărănilor muncitori mai frumoasă.

Cultura a pătruns pînă și în cele mai depărtate cătune ale regiunii. Avem 346 cămine culturale, pe lângă care funcționează 259 formațiuni artistice. Din 69.000 analfabeți, cîți a moștenit regimul nostru de la regimul burghezo-moșieresc, au deprins minunatul meșteșug al scrisului și cititului peste 54.400 oameni ai muncii.

A crescut mult numărul elevilor și studenților înscriși în școlile de diferite grade. Astfel, pînă în anul 1944 existau la noi în regiune doar 338 școli și grădinițe, cuprînzînd 31.750 elevi; în prezent avem 733 grădinițe, școli elementare, școli de 7 ani, medii, profesionale și un institut agro-nomic. Aceste școli de diferite grade cuprînd peste 57.000 elevi și studenți.

Grija față de sănătatea oamenilor muncii se arată prin extinderea rețelei de unități sanitare. S-au înființat în regiunea noastră, după instaurarea regimului popular, 3 spitale noi unificate, 21 stațiuni de adulți, un centru de transfuzie, 4 dispensare T. B. C., 4 servicii de salvare, 32 case de naștere, etc.

Alături de muncitorii și țărăni muncitori romîni, muncesc cot la cot zecile de mii de muncitori și țărani muncitori din rîndurile minorităților naționale pentru care s-au creat asemenea posibilități încît ei își pot vedea îndeplinite năzuințele lor. În regiunea noastră, din rîndurile minorităților naționale au fost aleși 1352 deputați în sfaturile populare regionale, raionale și comunale. Peste 180 școli de diferite grade stau la dispoziția fiilor oamenilor muncii de naționalitate maghiară, sîrbă, germană, cehă, bulgară, slovacă, care trăiesc pe meleagurile regiunii noastre. În toate compartimentele și funcțiile politice, de stat și economice, se găsesc și ei al minorităților naționale care, alături de oamenii muncii romîni luptă zi de zi pentru înflorirea patriei lor scumpe, Republica Populară Română.

Care este forța gigantică în stare să înlătuiească asemenea realizări în timp atît de scurt? Ea este patriotismul fierbinte al oamenilor muncii din patria noastră, patriotism înflăcărat al unor cetățeni liberi și stăpîni pe soarta lor. Cîl de minunat e să știi că ai o patrie frumoasă și bogată, că tot ce se face în ea e numai pentru binele celor ce muncesc, că pentru o asemenea patrie merită să-ți dai tot ce ai mai bun în tine!

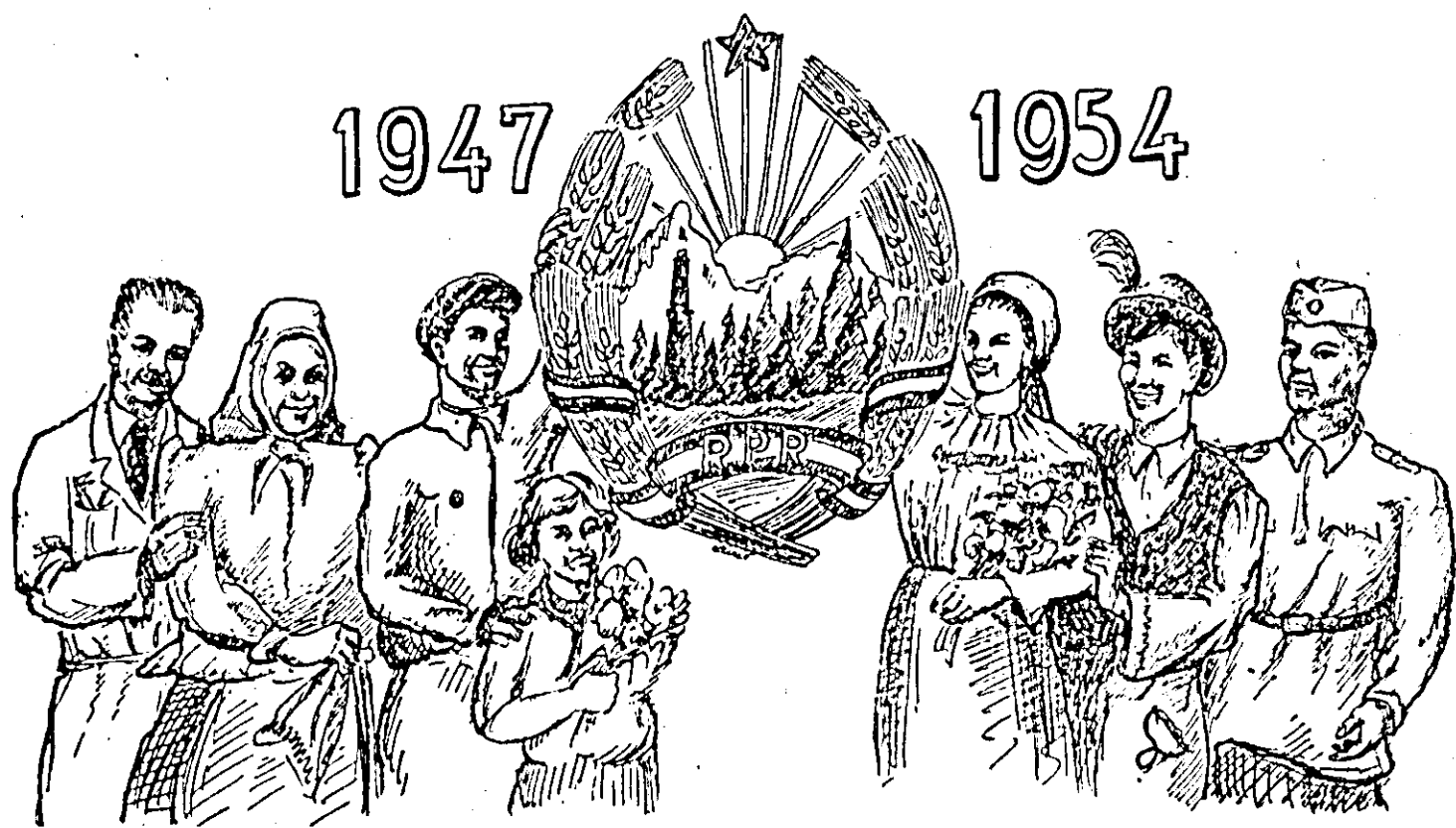
Sărbătorim a 7-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romîne în condițiile luptei pline de viațoare și de hotărîre duse de popoarele puternicului lagăr democratic, în frunte cu marea Uniune Sovietică, și de toți oamenii iubitori de pace, pentru a apăra pacea în lume împotriva noilor planuri agresive ale aștătorilor la război.

Conferința de la Moscova, la care a participat și țara noastră, a fost un eveniment de însemnătate istorică în viața popoarelor Europei și ale lumii. La Moscova a răsunat glasul unit și ferm al țărilor democratice și iubitoare de pace care au făcut în mod solemn apel la toate țările pentru a depune toate eforturile în vederea asigurării securității și păcii în Europa.

Poporul nostru iubitor de muncă pașnică, constructivă și luptător consecvent pentru pace, întîmpină aniversarea proclamării Republicii Populare Romîne muncind pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului de trai, pentru creșterea continuă a puterii patriei și a capacității ei de apărare în fața intensificării uneltirilor agresive ale cuceritorilor imperialiste. Poporul nostru declară în mod hotărît că nu va admite nimănui să se atîngă de mărețele sale cuceriri și, dacă va fi nevoie, va ști să dea riposta cuvenită dușmanilor săi, dacă aceștia vor trece de la vorbe la fapte!

La 7-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romîne, oamenii muncii din patria noastră, mai uniți ca oricînd în jurul partidului și guvernului, sînt hotărîți să nu-și precupească eforturile lor pentru construirea victorioasă a socialismului, pentru întărirea și înflorirea continuă a scumpei noastre patrii — Republica Populară Română.

Trăiască a VII-a aniversare a Republicii Populare Romîne!

Republica Populară Romînă s-a născut și s-a întărit ca rezultat al eliberării țării de către forțele armate ale Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste de sub jugul tascismului și de sub dominația imperialistă, ca rezultat al doborîrii puterii moșierilor și capitaliștilor de către masele populare de la orașe și sate în trunte cu clasa muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist Român.

(Din Constituția Republicii Populare Romîne)

În contul anului viitor

Oamenii muncii din întreprinderile orașului și regiunii Arad, muncind cu avînt în întrecerea socialistă pentru îndeplinirea planului pe anul 1954 la toți indicii, în scopul traducerii în viață a Hotărîrii plenei lărgite a C.C. al

P.M.R. din august 1953, a întărit și consolidării scumpei noastre patrii și a apărării păcii, întîmpină aniversarea proclamării republicii cu succese deosebite în producție. Numeroase colective de întreprinderi și-au îndeplinit sar-

cinile anuale de plan pe 1954 cu mult înainte de termen. Un număr de 21 colective de întreprinderi industriale de stat și 18 cooperative meșteșugărești dau produse în contul anului viitor.

Mai multe produse textile

Muncitorii și tehnicienii fabricii „Tricoul roșu” au realizat planul anual valoric la 20 decembrie, iar planul fizic la 22 decembrie a. c. Ei au redus prețul de cost al produselor și au depășit și planul de calitate, dînd cu 1,6 la sută mai multe tricouri de calitate superioară.

Colectivul de muncă al acestei fabrici se mîndrește pe drept cu realizările pe care le-a

obținut, rod al eforturilor depuse în întrecerea socialistă, în fruntea căreia au stat muncitorii fruntași ca Aurelia Kern, Ana Kovaci, Paraschiva Nagy, Magda Secheres și altele.

În contul anului 1956

La fabrica „Refacerea”, planul de producție global și valoric pe anul 1954 a fost realizat la 15 decembrie a. c. iar planul cincinal încă la data de 16 octombrie a. c.

Colectivul de muncă al întreprinderii s-a angajat ca în cîntec zilei de 30 decembrie să dea însemnate cantități de bunuri alimentare peste plan. Pînă în prezent s-au realizat peste

plan 50.000 kg. conserve în ulei, 100.000 kg. gem, 23.000 kg. mîștar și 115.000 kg. conserve de carne. De asemenea au fost introduse noi sortimente alimentare peste plan, în valoare de circa 410.000 lei.

Pentru titlul de „Cel mai bun tractorist”

Participînd cu însuflețire la întrecerea socialistă pentru titlul de „Cel mai bun tractorist”, tractoriștii de la S.M.T. Sînicolaul Mare au obținut însemnate succese. În această întrecere au participat 32 tractoriști din stațiune. Mecanizatorii au adus o contribuție însemnată la realizarea și depășirea planului anual de producție.

În fruntea întrecerii se află tractoristul utemist Gheorghe Bogdan din brigada a VI-a care, pînă la data de 19 decembrie a îndeplinit planul anual în proporție de 283 la sută, economisind de primăvară și pînă în prezent 3.908 litri motorină. De asemenea, datorită bunei îngrijiri a tractorului, el a reușit să prelungească durata de funcționare a acestuia între două reparații, făcînd economii de piese în valoare de 11.530 lei. Pentru succesele sale, tractoristul Florea Sănduleanu a fost decorat cu „Medalia Muncii”.

Rezultate bune au obținut și tractoriștii Slavco Disici, Andrei Toth, Vasile Sebeșan, Dana Libor, Ioan Moș.

Oamenii muncii aprobă Hotărîrea cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații

LA FABRICA „IOSIF RANGHEȚ”

Muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii fabricii „Ioșif Rangheț” s-au întrunit marți după masă, după terminarea orelor de lucru, pentru a discuta despre Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații. Ei vîd în trecerea la comerțul desfășurat al produselor industriale și alimentare un eveniment de mare însemnătate pe calea ridicării continue a nivelului de trai al populației muncitoare, cale trasată cu fermitate de plinara C. C. al P.M.R. din august 1953. Acest lucru a reieșit din discuțiile purtate în cadrul adunării.

Tov. Ilie Lascu, fruntaș în producție, a spus:

— Faptul că în magazine și piețe sînt destul de multe mărfuri ca să permită statului să desființeze cartelele, este un rezultat al muncii noastre.

Desființarea cartelelor va putea fi urmată de treptate reducerea prețurilor. Aceasta însă, dacă vom spori și mai mult productivi-

tatea muncii și vom reduce prețul de cost, dacă vom folosi cu chibzuință materia primă și materialele, în așa fel ca mărfurile să fie cît mai ieftine.

Muncitorul Borlea Florian a arătat că a luat cunoștință cu bucurie de vestea desființării cartelelor și și-a luat angajamentul, în numele secției în care lucrează, că își va înzeca eforturile în muncă pentru a contribui la sporirea volumului de mărfuri de larg consum necesare oamenilor muncii.

La sfîrșitul adunării cei prezenți au adoptat o moțiune prin care își manifestă deplina încredere în Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații și își dau angajamentul să intensifice eforturile în producție în vederea scăderii prețului de cost și creșterii volumului de mărfuri.

LA FABRICA „GH. DOJA”

În sala de festivități a fabricii de mobile „Gheorghe Doja” a avut loc la data de 28 decembrie a. c. un miting în legătură cu Hotărîrea

C. C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații.

Mitingul a fost deschis de tov. Gentzinger Wilhelm care a arătat importanța Hotărîrii a C. C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri. Apoi a dat cuvîntul tov. Kovacs Gheorghe, directorul întreprinderii, care a prelucrat Hotărîrea.

Printre alții a vorbit la miting și tov. Nagy Vicențiu, care a spus că el primește cu bucurie și încredere Hotărîrea C. C. și a Consiliului de Miniștri, avînd certitudinea că aceasta va duce la dezvoltarea economică a patriei noastre. El, a spus vorbitorul, imi voi da toată silința să muncesc cu mai multă învînt, pentru a da mai multe produse peste plan.

Participanții la miting au adoptat o moțiune prin care se angajează să lupte cu dirzenie pentru ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost, în vederea sporirii volumului de mărfuri de larg consum.

Stema țării

de MIHAI BENIUC

Am cunoscut ce nu vor mai cunoaște
Acele ce în urma mea s-or naște.
Căci am trăit cind se sfărmau cătușe,
Cind se făceau împărțiri cenuse,
Iar altele s'le mai ieie locuri.
N-au mai avut nicidecum norocul.
Pierea cind iei, cind co'o, cite-un rege,
Ii jelulau curtenii — se-nțelege —
Ci n-a plins lacrimi după domitor
Din înimă vr-o dată vr-un popor.

Dar s-a-nlămpat să-l pună chiar pe goană,
Călcind în lină mureada-i coroană.
Steme piereau; vedeam cum brusc dispăre
Vr-un șarpe, vultur, leu ori alte fiare.
Și steme noi suiră-n locul gol,
Cu spice, brazii, și sonde de petrol...

— Așa s-a petrecut la noi, prieteni.
Azi peste munți împăduriri cu celini
Răsare mindru soarele, iar lîngă
Bătrîniți munți, crescînd în partea stîngă,
O sondă de petrol vestește cum că
Izvorul vieții noastre e în muncă.
Jur-mprejur cununa cea de spice
De pîine spune și de trai ferice.
Iar colo-n virful stemei noastre, iată,
O stea de purpur mindră se arată.

Am cunoscut ce nu vor mai cunoaște
Acele ce în urma mea s-or naște.
Părtași n-au fost la anii noștri mașteri,
Dar bucuria-acestei mindre nașteri —
Ni-l dăta nouă, celora de azi.
Ea șterge multe urme de necaz.
Slea nouă, rază nouă de lumină,
La răsăritul tău fruncea-mi se-nclină.
Lumină din lumina lui Octombrie,
Tu ne vestești că omul muncii om e
Și e stăpîn în țara-i fără sclavi,
Pe valul unde n-au loc cei trîndavi,
În casa-i unde lacrimi și furii
N-or jeli mai mult și n-or să fure,
În țara unde dragoslea de muncă
E cea mai sfîntă-a omului poruncă.

Slea nouă, rază nouă de lumină,
La răsăritul tău fruncea-mi se-nclină,
Căci tu ești răsăritul țării mele,
În era cînd se-nalță rașii stele.

Cu sprijinul statului

Toată mă sfătulam cu nevasta și
Iecioru într-o seară despre viața noastră.
Mult s-a schimbat... Toată tîne-
rețea mea am slujit la chibrituri Andrei
Cuteanu, om tare hapsin și fără
mîla. Nu vreau să mai povestesc des-
pre viața pe care am trăit-o ca argat.
Dar vreau să vorbesc, și tot atât de
multe aș putea spune despre viața
nouă, liberă pe care ne-a deschis-o
partidul și guvernul nostru.

Mult ajutor am primit de la stat
Cînd pămîntul boierilor s-a împăr-
țit acelor ce-l muncesc, am primit și
cu 5 hectare. Lucrez cu drag acest
pămînt și scot de pe el rod bogat. În
fiecare an mi-am predat la timp cote-
le către stat și am avut și de unde va-
lorifica prin cooperativă și la piață.
În acest an, bunăoară, după ce mi-am
predat toate cotele către stat, am va-
lorificat prin cooperativă 150 kg. floa-
rea soarelui și 100 kg. porumb. În
schimb mi-am cumpărat de la coope-

rativă încălțăminte și haine pentru
întreaga familie. În acest an mi-am
reparat casa, mi-am cumpărat o vacă
de lapte și un aparat de radio. Pe
lîngă gospodărie mai cresc 4 porci și
mai multe păsări.

La toate lucrurile astea nici nu pu-
team să măzulesc în trecut. Copilul
meu Aurel e la Școala tehnică veteri-
nară din Timișoara. Învăță foarte
bine, e în ultimul an și va deveni teh-
nician veterinar.

Eu n-am avut bucuria de a învăța
carte, abia acum am început să des-
lășez cîteo slovi. O duc bine acum,
și văd că statul ne ajută încontinuu
să ne ridicăm la un trai și mai bun.
Toată viața asta nouă o datorăm orin-
dării noi, care a creat condiții de via-
ță omenești pentru toți acei care mun-
cesc.

IOAN IOVIȚA,

țaran muncitor cu gospodărie in-
dividuală din Mînaștur.

La Chelmac, în zi de sîrbătoare

E duminică, zi de sîrbătoare. În-
tîmplarea a făcut ca în această zi să
mă aflu în comuna Chelmac. Ogră-
zări ale regimului de democrație
populară, mindria poporului nostru
muncitor.

La Chelmac există o gospodărie
colectivă puternică. Membrii acesteia
muncesc cu multă trageră de inimă.
Ascultînd de sfaturile agronomilor,
ei smulg pămîntului roade bogate,
care fac să li se îmbunătățească sim-
țitor traiul. Într-o convorbire cu pre-
ședintele gospodăriei colective, tov.
Petre Dragoiescu, aflăm că treispre-
zece familii de colectivisti locuiesc
azi în case noi, mari și frumoase, de
cărămida.

Ulițele comunei sînt iluminate de
becuri electrice; curentul electric e
furnizat de uzina de la gospodăria
agricolă colectivă.

Duminică, în comună, e forfotă mai
mare decît în celelalte zile. De cum
termină cu prînzul, grupuri de țărani
muncitori, tineri și vîrstnici se îndre-
aptă spre cîmpul cultural „Nico-
lae Bălcescu”, renovat în acest an.

Audiențe colective la radio, confe-
rințele înțele cămin, dansurile ex-
ecutate de către echipa artistică lo-
cală ori cîntecul corului compus din
tineri și vîrstnici, sînt lucruri nedep-
șirile de viața celor din Chelmac.
Mulți locuitori ai Chelmacului vin la
bibliotecă, unde împrumută diferite
cărți și broșuri — mai ales cu carac-
terul agro-tehnic. Studiind asemenea
cărți, a pîntuc colectivistului Aurel Io-
vescu să obțină producții record la
sfecla de zahăr.

Din grupul de fete, îmbrăcate în
frumusețea port băneșean, câte mer-
gen spre horă, se auză vocea co-
lectivistei Maria Galea, strigînd gos-
podarilor, prin fața caselor pe lîngă
care treceau: „Îlăideți la cîmin!”

De pe o altă uliță, dispune deal,
întă-l îmbrăcat în haine de sîrbă-
toare pe Vasile Cleșcu, un bărbat
chipes, spunîndu-le celor de pe uli-
ță: „Nu veniți la film? Azi rulează
filmul bulgar „Sub jug”.

Duminică, atunci cînd programul
de la cîminul cultural a luat sfîșit,
cel din Chelmac — cu mie, cu mare
— sînt spectatori permanenți ai fil-
melor ce se prezintă tot la cîminul
cultural. Ei comentază cu pasiune
despre acțiunile filmelor văzute: „Mi-
treă Cocor”, „Sub jug”, „Bătălia Stă-
lingradului” și altele. Înainte vreme,
pe timpul regimului burghez-moșter-
esc, rar se împlîna să vadă vreun
chelmăcan filme. Doar atunci cînd
mergea la oraș.

În această comună sînt și unii lo-
cuitori mai vîrstnici, care duminică
au și ei programul lor. Înspre seară,
în casa deputatului Ioan Sirian
nu veni mai mulți vecini să citească
împreună ziarul și să discute împru-
mă despre evenimentele interne și
internationale. Deputatul le dă lămu-
riri asupra unor probleme ce le sînt
neclare.

În duminică și sîrbători, locuitorii
din această comună folosesc în mod
plăcut și folositor timpul lor liber.
Regimul nostru democrat-popular le-
a pus la dispoziție mijloacele ne-
cesare în acest scop.

I. BECULAS

Armata noastră populară — scut de apărare a cuceririlor poporului muncitor

Făurirea armatei noastre populare
este una din cele mai de seamă rea-
lizări ale regimului de democrație
populară, mindria poporului nostru
muncitor.

Forțele armate ale R.P.R., instruite
și educate de partid, își trag puterea
din forța și țara regimului democra-
tic, din legătura cu poporul și
din conducerea lor de către Partidul
Muncitoresc Român. Armata noastră
este armata muncitorilor și țărăni-
lor muncitori, armata în care există
deplină frăție între poporul român și
minoritățile naționale, educată în spi-
ritul patriotismului și internaționa-
lismului proletar.

Armata noastră populară este o
armată a păcii pentru că nu urmă-
rește cucerirea unor țări străine, ci
apără hotarele țării noastre, liberta-
tea statului nostru.

Tăria armatei noastre populare
constă în aceea că apără politica
justă de construcție pașnică, de în-
faptul revoluționar, care sînt puse

în slujba fericirii oamenilor muncii.
Armata noastră, ca orice armată
populară, are sprijinul poporului și
de aceea este puternică.

Imperialiștii americani și slugile
lor pleacă cauld în fiecare moment
să întunece fericirea poporului no-
stru, să arunce din nou jugul robiei
pe grumazul oamenilor muncii din
minunata noastră patrie.

Împreună cu întregul popor mun-
citor, militarii forțelor noastre ar-
male au primit cu satisfacție hotă-
riri istorice ale conferinței de la
Moscov. Lucrările conferinței au
contribuit ca fiecare milităr să în-
țeleagă și mai bine ce pericol imens
înseamnă pentru pacea Europei și a
lumii planurile puterilor occidentale
cu privire la relucerea Wehrmachtu-
lui. Militariștii vest-germani, care
năzuiesc să prilească din nou ho-
tarele patrii noastre, sînt dușmanii
moarte ai poporului român. De aceea,

armata noastră populară, care stă
de strajă independenței țării și cuce-
ririlor poporului muncitor, își înă-
rește neîncetat forța combativă, își
ridică nivelul pregătirii de luptă.

Militarii forțelor noastre armate nu
vor uita că poporul le-a încredințat
nobila misiune de a sta de strajă mun-
cii sale pașnice și că acum cînd, fără
jenă, militariștii vest-germani se
pregătesc să dezlănțuie un nou răz-
boi, sarcina lor este de o și mai ma-
re răspundere.

Militarii s-au angajat în cinstea
celei de a 7-a aniversări de la pro-
clamaarea R.P.R. și și înzecească e-
forturile pentru a se pregăti în mod
și mai temeinic, însușindu-și arta
militară sovietică, învățînd să minu-
țios și să conducă fără greș teh-
nica modernă. Ei și-au îndepîntat
acest angajament. Să știe dușmanii
patriei noastre că militarii Forțelor
noastre Armate sînt gata oricînd să
dea riposta cuvenită agresorului!

Ilie M. Colțatu,

Oamenii de știință din Arad contribuie la construirea socialismului

de Ing. M. IONIȚA,
profesor la Institutul Agronomic din
Arad

Științifice au fost sustinute comuni-
cări, care oglindesc munca științifică
a unor cadre din Institutul nostru,
precum și interesante referate de sinte-
ză, care au deschis perspective de
cercetare pentru probleme noi.

Institutul Agronomic din Arad este
primul dintre institutele agronomice
ale țării care în cursul lunii decem-
brie a.c. a organizat o sesiune știin-
țifică. Cu prilejul acesteia au fost co-
municate 28 lucrări din domeniul zoo-
tehniei și al medicinei veterinare.

Nu se poate trece cu vederea nici
rodnică activitate a cercurilor știin-
țifice studențești de pe lîngă cele două
facultăți.

Pentru studiul bazel furajere, Insti-
tutul posedă în cîmp experimental o
suprafață de peste 23 hectare. Rezul-
tatele experiențelor conduse în acest
cîmp au fost deja aplicate în gospo-
dăria auxiliară didactică Ceala, la
semănatul soarelui interbete. Pe baza
acestora rezultate, personalul îndru-
mător, la cererea gospodăriilor agri-
cole colective din Zăbrani și Simbă-
teni și a gospodăriilor de stat din Stă-
nicolai Mare și Cernel, a recoman-
dat amestecurile de semințe ale plan-
telor furajere cele mai indicate, urmă-
rind în același timp și rezultatele lor.

Roadele muncii înfrățite

Gospodăria agricolă colectivă „Via-
ța Nouă” din Sîntana a luat ființă în
primăvara anului 1950; în rîndul co-
lectivistilor au intrat țărani mun-
citori romîni, maghiari și germani.

Azi, la numai 5 ani de existență,
gospodăria colectivă „Viața Nouă” nu
mai poate fi asemuită nici pe departe
cu cea din 1950. Munca însuflețită a
colectivistilor romîni, maghiari și ger-
mani, a dat roade. Gospodăria dispune
acum de o mare suprafață arabi-
lă de pe care strînge roade bogate.
Numărul cabalinelor a ajuns la 177

capete, al bovinelor la 110 capete din-
tre care 23 vaci, al porcilor la 264 bu-
căi dintre care 99 scroafe de prăsilă,
numărul oilor a ajuns la 1222, al păs-
ărilor la 563 bucăli, al familiilor de
albine la 110, al leprilor la 150...

Gospodăria a ridicat multe cons-
trucții noi. Astfel au fost construite:
o maternitate pentru 100 de scroafe,
un saivan pentru 100 oi, etc.

Ca să afli și să cunoști toate reali-
zările colectivistilor din Sîntana, nu
este un lucru ușor. Altele s-au făcut
în cei 5 ani închi, dacă nu le-ai vedea

cu ochii, îți ar veni greu a crede că
între-adevăr aceste realizări există.

În cele 40 de echipe ale
acestor brigăzi, colectivisti de
naționalitate romînă, maghiară și
germană luptă împreună pentru înfră-
rea gospodăriei. Printre cei peste 130
de colectivisti frunțați ai gospodăriei
care vor fi premiați cu ocazia înche-
ierii anului 1954, se numără mulți co-
lectivisti romîni ca Teodor Popa, ma-
ghiar ca Francisc Giurcuta și ger-
mani ca Francisc Makhert.

Tradițiile antidinastice în literatura romînă

Odată cu anul 1806, tirgul odios
al „monstruoasei coaliții” își intensi-
fica afacerile îndărătul blazonului di-
nastiei de Hohenzollern. Monarhia,
adusă din Prusia — centrul milita-
rismului agresiv și al reacțiunii feuda-
le — nu a preocupat nimic pentru
a sloarce din sudoarea poporului bo-
gății imense, jefuindu-l fără cruțare.
Disprețul tipic pentru masele mun-
citoare, terorizarea celor ce luptau
pentru dreptate socială, suveranitatea
ultimelor rămășițe de libertate, pro-
tejarea și patronarea mirsăvilui act
de vînzare a țării de către burghez-
moșterime imperialistului anglo-
american, francez sau german, —
iață ce stă în fruntea istoriei monar-
hiei.

Sub mîna „protectoare” a lui Ca-
rol I — „Majestatea Sa Apanajistă”,
cum îl numea un scriitor al vremii
— își dau singele cei peste 11.000
de țărani, în 1907. Sub domnia lui
Ferdinand armata regală a ucis
mîșeleste pe muncitorii adunați în
piața Teatrului Național, la 13 de-
cembrie 1918, cu prilejul grevei ge-
nerale; iar Carol II a colaborat la
reprimarea grevelor de la Grivița, la
fascizarea țării, la murdăria tirg de
cedare a Ardealului. Mihai, ultimul
incoronat, a fost protejorul agen-
ților hiteristi în România, a dictatu-
rii antonescilor care n țirî poporul
romîn în rusinoasă aventură a răz-
boiului prădalnic împotriva Uniunii
Sovietice. Istoria monarhiei este ista-
ria înălmăririi Romîniei la carul im-
perialismului agresiv și prăpăstios.

Forțele democratice, conduse de
proletariatul revoluționar, au înscris
în istoria lor pagini de lupte singe-
roase, împotriva regalității. Aversu-
na maselor populare față de prusa-
cul hrăpăreț și cinic, și-a găsit ex-
presia în însăși aceste lupte continue,
care au culminat cu ziua de 30 de-
cembrie 1947, dată cînd oamenii

muncii, conduși de partid, au pus
capăt pentru totdeauna tratului de
huzur și despotismului „augustei”
spețe de trîndavi încoronai.

Scriitorii de frunte ai țării noastre,
cu sufletul plin de vibrație cetă-
tească, și-au încadrat în artă sen-
timentele de revoltă, de dispreț și in-
dignare legitimă pentru monarhie. A
existat un curent antimonarhic cu
tradiție în literatura noastră. Nume-
roșii scriitori au luat atitudine de-
mascoare prin condeiul lor. Așa,
de pildă, B. P. Hașdeu, Gh. Panu,
apoi N. D. Cocca, își vărsau înroa
întăroare la adresa regelui, în pam-
flet; Constantin Mille folosea proza
jurnalistică și versul satiric, N. T.
Orășanu — canțoneta și parodia,
Vlahuță și Coșbuc — alegoria sau
basmulul cu file, iar Alexandru Ma-
cedonski diferitele genuri.

Scriitorul, după cum a spus Gorki,
este urechea, este vocea epocii sale.
Mulți dintre literații noștri s-au fă-
cut vocea epocii lor; ei au simțit din
greu jugul monarhiei, care oferea
maselor muncitoare perspectivele u-
nui trai mizer, văzînd în ea stîlpul
și exponentul exploatareilor — dus-
manul poporului.

În procesul acesta demascator,
presa muncitorească a vremii a luat
atitudine de nenumărate ori („Eman-
ciparea”, „Drepturile Omului”, „Ro-
minia Muncitoare”). Apoi revistele:
„Facla” (a lui N. D. Cocca), „Tăra-
na” (a lui Al. Macedonski), „Asmo-
den” („Nichiperca” (a lui N. T. Oră-
șanu), și altele, și-au spus cuvîntul
răspicat împotriva spoliatorului cu
blazon de domnitor. Aceste publicații
constituiau adesea o tribună demas-
catoare a răcelilor putredului edificiu
de corupție și jaf al monarhiei. „Anti-
dinastismul”, după cum afirma Du-
năreanu (Gr. Ventura, autor de ro-
măne, compozitor și critic muzical),
nu mai este un simțămînt inconști-

ent ce zace în inima poporului; el
a devenit ideea cea mai populară
din țara noastră”. (Articolul „Curen-
tul antidinastic”, în „Adevărul”, nr.
41, 1 octombrie 1888).

În primăvara anului 1875, ziarul
scria despre arestarea unui tînăr de
21 de ani pentru două poezii îndrep-
tate împotriva lui Carol I. Acest tînăr
avea să fie de-a lungul vieții sale, u-
nul din adversarii temeiți ai regelui.
El era marele nostru poet Alexandru
Macedonski — a cărui operă și perso-
nalitate au fost supuse mirsăvel con-
spirății a țării și ignorării de către
clasele stăpînitoare, care, audind mo-
narhia îi cîntau osanele. Macedonski a
scris articole antidinastice în ziarul
său „Oltul”, apoi eronici rimate în
„Telegraful”, încheia la Văcăreștii, pen-
tru atitudine sa îndrăzneală, el va
continua și de aici înainte să atace
cîrta regală scriind diferite canțone-
te, satire, eufeme, etc., la adresa ei.
Alți Macedonski, cit și alți scriitori
contemporani lui au legat acururile lor
de scandalosă „Afaceri Strussberg”,
privitoare la concesiunea construirii
căilor ferate, afaceri în care Carol I
era amestecat și cointeresat din punct
de vedere financiar. Odată, scriitorul
vorbind despre această afacere, intu-
iește în dialog între un prinț și un
preot căruia prințul i se spovedește
astfel:

— Prin ce ai păcătuit fiule?
— Prin cuget... prin cuvînt... prin
acțiune.
— Ce fel de acțiune?
— De căl ferate, pîrînte.

Cînteculele și poeziile sale, au rămas
celebre, păstrîndu-și vie forța demas-
catoare la adresa regelui care ne-a
vîndut țara („La Palat... La Palat...
S-a scos țara la palat!”) — la adresa
„coșcilor” prințipi”, întrebîndu-se:
„Dar oare țara strămoșească
Mai este țară românească?
Cînd e provincie nemțească?”

Marele Caragiale a scris o aspră
salată la adresa regelui, pe care-l nu-
mește „comediant”, „farsor”, și a co-
hortei de „gogomani” politici care se
coșcau la conducerea statului. Iată
cum îl prezintă pe rege: „Dibaci, sub
latele lînturi... Ascunde un talent in-
gust... Jucînd, cu—aceiași marafeturi,
Acceși farsă de prost gust.”

„Mare farsor și mari gogomani!”.

Printre operele satirice ale poetului
N.T. Orășanu se numără și cartea
„Dicționarul Politic sau Epoca prusa-
coșcilor”, în care se lăsmîni vorbește
despre scriitorii despre monarhie:
„Domnitor, persoana care e în capul
unui stat... Și pe care țara-l ține pe băut
și pe mîncat; — Dintre cei plăși de
țară el are slăbrie grasă; — Domnito-
rul nu plătește nici o chirie de casă.
— Să pe capul națiunii cîm stau tri-
torii în stup, — Și—are—adeșea carac-
terul și năruvul unui lup („Domni-
tor”).

Alteceea Strussberg, de pildă, e
atacată de poet cu vehemență, califi-
cînd-o drept „Un nou mod de coșca-
re introdusă de prusaci... Ca să ne a-
dune banii și să ne lase săraci.”
Și alți poezi, — Traian Demetrescu,
C. Mille — sînt prezenți în acest front
antidinastic, cu pana lor denunțato-
re: Traian Demetrescu, de pildă, pu-
blica în anul 1891, în „Adevărul”, o
piesă intitulată „Nunta de argint”, a
cărui acțiune se petrece într-o zi de 10
Mai, personajele fiind România și re-
gele. Împlînd un sfert de veac, sub
călețul zdorilor al prusacului, Romî-
nia suferă și plînge de durere. Regele,
în camera sa, reflectează la următo-
arele: „Sînt douăzeci și cinci de ani
în fine! — De cînd te știu, Romînie —
Pe tine!”. Întrînd apoi în camera Ro-
mîniei, asemeni unui cavalier curten-
tor și îndrăgostit, regele încearcă
să se apropie de Romînie. Dar aceas-
ta-l înfățășă și îi spune: „Nu te—apro-
pia strălîni! Vorba ta e o tortură,
între mine și—între tine—E prăpastie
de ură!”

Nici lui George Coșbuc nu i-a fost
străină mascărada curții regale. Au

torul lui „Noi vrem pămînt”, care a
prevestit și semănat furtunile marilor
răcoale țărănești, ale cărei ecouri au
străbătut pînă în îndepărtatele mele-
guri ale Cataloniei, a publicat la adre-
sa tiranului poezii ce îmbracă forma
indirectă a aluziei. În poezia „Scrisoa-
ren lui Firdusi către Sahul Mahmud”,
publicată în ziarul „Romînul” din A-
rad, în 1911, Coșbuc lînd ca model
de plecare un poem al poetului persan,
lovește în regele Carol I înfățișat în
persoana Sahului.

Poezia însă în care „poetul țărăni-
mii” izbește necruțător și direct în
rege, este „Spînzurați-l de-l mișel...”,
caracterizînd procesul miteoric de im-
bogărire a venetului prinț: „Ai venit
la noi golani, Fără țară, fără-un ban.
Fără neam și nume... Și-astăzi, cine-
al meu dușman... Vrei s-orbești o lu-
me!”

Dar nu va trece mult timp și un alt
poet, Alexandru Vlahuță, va da cea
mai îndrăzneală poezie care sinteti-
zează, sub forma alegoriei, toată mas-
carada, viciul și minciuna regală și a
camarilei, întreg edificiu abject con-
struit pe jaf și corupție, ce se clatină
sub presiunea maselor răzvrătite. Po-
ezia se intitulă „1907”; ea va pre-
vesti marea răcoală țărănească din
acel an. Regele, stă în palat, încon-
rat de minciună, ipocrizie și lingu-
șire: „Minciuna stă cu regele la ma-
să... — Dar asta! — cam de multșor
poeste... De cînd sint regi, de cînd min-
ciună este... — Duc laolaltă cea mai bu-
nă casă”. Monarhul orbit de mîiere
și lux, nu trage cu urechea la suferin-
țele înăbușite ale milioanelor de flă-
mîzi: „Tu-n țara asta nu vezi deci
război — Ce-ai tăi îl înfățișează într-o
cîplă”. În toful supremei desfătări, ade-
vărul încearcă să pătrundă în palat,
prin stufărișul de minciuni și lingui-
șori, dar e îmbrîncit pe scări și dal-
fari. Deodată linștea palatului e tur-
burată de vîntul poporului răsculat,
asemeni mării biciuite de furtună, ca-
re va zdruncina și dărîma din temelii
putredul edificiu monarhic de corup-
ție și minciună, poleit în aur. Varianta
acestei poezii, descoperită de curînd la

Biblioteca Academiei R.P.R., arată
cum, la sfîșit, îi apare regelui în
față, asemeni unui spectru înmărmu-
ritor, adevărul, care-l privește din in-
cendul răcoalei, dînd parca sentința
definitivă tiranului.

Tot pe această linie a demascării
setei de îmbogățire a coroanei, merge
și folietonul său „Auri sacra fames” —
goană nesătioasă după aur, — care-l
înfațișează pe rege în aspecte ridi-
cole. Iată cum apare aici hămesitul și
nesătiosul rege. „Bani, bani și iar
bani, atîta știa el. În bani se încheiau
toate gîndurile, simțirea și toate por-
nirile vieții lui. Pentru celelalte lucruri,
nervul lui, inima și creierii lui erau
de platră”. De asemeni corespondența
lui Vlahuță cu Caragiale conține pa-
saje cu un pregnant caracter anti-
dinastic, care au fost omise de către is-
toria literară burgheză.

Scriitorul și filologul B. P. Hașdeu,
în activitatea sa publicistică a atacat
de asemenea monarhia în publicațiile
sale „Satirul”, „Traian” și „Columna
lui Traian”. Este demnă de amintit în
această direcție „Călătoria Domnito-
rului”, pe care a scris-o în 1869. Nu-
merosi scriitori al vremii au luptat
prin scrisul lor împotriva acestei insti-
tuții sterile și despotice — monarhia:
Const. Bălăbășă („10 Mai”), N. D.
Cocca („Castelul regal de la Mama-
ia”, „Răspunzători”), Const. Mille
(„Poezia „Vivat Rex, Vivat”), etc. Mulți
din poezii sau articole au apărut ano-
nime. Din această serie face parte o
„Doină a Moldovei”, publicată în re-
vista satirică a lui C. Bălăbășă,
„Ghiță Berbecu”, care sună astfel:
„Felică de pelin... Toate relele re vin
— Cu năduf și cu suspin... Din Viena
și Berlin... Tăra geme de tîlhari,
Vodă-i capul celor mari!”

Prevestirile unor scriitori, care ex-
primau gîndurile poporului, s-au ade-
verit acum 7 ani, cînd poporul, în
frunte cu clasa muncitoare, condusă
de partid, a înlăturat pe veșii monar-
hia, lîndu-și în propriile mîini făuri-
rea și conducerea destinelor sale.

IOAN MIHUT

1947-1954

Pentru muncitorii de la uzinele „30 Decembrie”

Lucrul din schimbul I s-a sfârșit la uzinele textile „30 Decembrie”. Muncitorii ies grăbiți pe poartă. Mulți dintre ei se îndreaptă spre casă, alții însă se îndreaptă spre club. Să pătundem și noi cu ei să vedem ce activitate se desfășoară aici.

Pe scenă au loc repetițiile de dans. 8 perechi de băieți și fete, în frumoase costume naționale, interpretează scena coreografică „Satu-n sărbătoare”. Oamenii se înflore de la muncă, unii de la culesul porumbului, alții de la culesul viilor. În sat s-au întâlnit cu toții și au început un joc vior, care exprimă bucuria oamenilor muncii de la sate, optimismul lor sănătos. De multe ori, în cadrul spectacolelor prezentate, echipa de dans a strâns admirația nu numai a celor de la „30 Decembrie” ci și a altor oameni ai muncii din oraș.

Echipa mai interpretează un frumos dans ucrainean, un dans maghiar și un dans german.

Muncitorii Panait Fleraru și Mihail Ciuraru sînt bine cunoscuți de aproape întregul colectiv al întreprinderii. Apariția lor pe scenă stîrnește mult interes. Oare ce lipsuri vor satiriza acum? — Iși pun spectatorii întrebarea. Umorul interpretării lor nu a strîns numai risul sănătos al celor prezenți ci a pus pe cei vizuali să ia măsuri pentru lichidarea lipsurilor arătate. Ciuraru și Panait activează și în echipa de proză în limba română. În repertoriul echipei intră multe piese într-un act sau două, piesa „Comuniștii” și chiar o piesă clasică în curs de pregătire. O activitate rodnică desfășoară și echipa de proză maghiară.

Biblioteca și sala de lectură este colțisorul din club cel mai des vizitat de cei mai diferiți oameni din uzină. Aici găsește cărțile cele mai interesante, țesăturile și inginerul, înărilor muncitor sau copiii muncitorilor. Printre cele 22.000 volume, la bibliotecă se găsesc cărți scrise în limbile română, maghiară, germană și rusă. Biblioteca numără 4.080 de cititori.

La căminul de zi, ai impresia că te afli într-o lume a copiilor. Pe pereți se găsesc pictate scene de basm, tablouri viu colorate, care încită ochii micilor locatari ai căminului. În dormitoare totul strălucește de curățenie: pernele și cearșafurile albe ca zăpada, păturile pufoase și pătucurile albe.

Activitatea desfășurată în căminul de zi este bogată. Dulapurile, mesele și sala de joc, sînt pline cu jucării, care de care mai frumoase și atractive. Băieții se joacă cu căluți, automobile, trenuri, iar fetele se despart cu greu de păpușile lor dragi. Sub îndrumarea educatoarelor, copiii construiesc cu ajutorul cuburilor palate și poduri, decupează flori pe care apoi le așează pe pereți.

Ei se pregătesc „tălmăc” și pentru serbările pe care le dau în fața părinților, învățînd cîntece frumoase, jocuri și poezii. Omuleții de-o schimă, îmbrăcați cu șorțulețe albastre, feluțe cu funde roșii sau albastre, cu părul strîns în codițe, execută grațios mișcările unui dans românesc, maghiar ori sovietic.

După joacă, minicarea primită la masă pare mult mai gustoasă. Copiii mîncă cu poftă, iar dacă nu s-au săturat, ridică două degete și roagă pe bucatăreasă să le mai dea.

Linștea se lasă în cămin numai cînd — după ce au luat masa, — copiii urcă în dormitoare. Jocurile continuă pe mai departe în vis.

Așa își petrec timpul cei peste 100 de copii ai muncitorilor de la „30 Decembrie” care sînt îngrijiiți la cămin.

Acel își lasă copiii muncitoare Elena Ivașcu și Florica Lingurar. Nu departe de cămin se găsește creșa, unde de asemenea sînt îngrijiiți peste 100 de copii.

În zilele din preajma meciurilor ce au loc pe stadionul „30 Decembrie”, întreprinderea este în fierbere. Comentariile, pariurile, părerile că „echipa noastră va câștiga” se tin lanț.

În zilele cînd pe stadion au loc meciuri, cei pasionați după fotbal, muncitorii Gheorghe Duma, Gheza Magyari, maistrul Gheorghe Duma, Dumitru Dumitrovi și mulți alții, vin mai de vreme cu cîteva ore. Prin cîte emoții trec ei în cele 90 de minute cît ține jocul și cît de bucușoși sînt cînd Mercea, Văci ori Birău marchează cîte un gol.

Echipa de fotbal Flamura roșie U.T.A. este una din echipele fruntașe pe țară. Anul acesta a câștigat din nou campionatul R.P.R.

Stadionul „30 Decembrie” este o frumoasă realizare în folosul nu numai al muncitorilor de la „30 Decembrie”, ci și a tuturor iubitorilor de sport din Arad. Pe lîngă tribunele laterale, s-au construit în ultimul timp și peluze, care permit unui număr mai mare de spectatori să participe la meciuri.

Nu numai pentru fotbal, ci și pentru celelalte sporturi s-au creat condiții de dezvoltare. În apropierea stadionului se găsește poartă. Echipa feminină de popice a adus cîștiguri întreprinderii. Anul acesta, ea a devenit campioană R.P.R.

Canotorii nu și-au lăsat activitatea nici în timpul iernii. În bacul instalat sub tribună în acest scop, ei se antrenează pentru perioada de vară cînd vor participa la concursuri. La poligonul de tir, pot fi întâlniți adesea filatoarea Iuliana Kaley, maistrul Vičenție Drăgan și funcționarul Ioan Păcer.

Este deajuns numai să treci prin jurul uzinei ca să-ți dai seama de realizările în folosul oamenilor muncii români, maghiari, germani, sîrbi, cehi, de la „30 Decembrie”. Lîngă club se găsește sanatoriul de noapte înființat în luna iunie a acestui an. Hrana abundentă, odihna și supravegherea medicală au făcut ca fără să fie scoși din producție, muncitorii să-și refacă simțitor forțele lor.

Peste drum de sanatoriul de noapte, se găsește serviciul medical sanitar. În apropierea stadionului se găsește blocul muncitoresc modern, cu 8 apartamente, care a fost pus la dispoziția muncitorilor fruntași din întreprindere. În curînd va începe construirea unui nou bloc muncitoresc. Prin împrumuturile acordate de stat, 13 muncitori și-au construit case individuale.

La cantina amenajată într-o sală încăpătoare, iau zilnic masa 1300—1500 de oameni. În fața uzinei, pe porțiunea dintre linia tramvaiului și poartă uzinei, era un loc vîran, plin de praf vîran, plin de noroi toamna și iarna. De cîțiva ani aici s-a amenajat un frumos parc cu flori, flintă artizană, bănci. Muncitorii care intră sau ies din schimb, — în special vîră — se așează pe băncile din parc și ascultă muzica transmisă prin megafon.

Cum să nu muncești cu suflet pentru ca țara noastră să devină mai puternică, mai frumoasă, cînd orice efort este folosit numai și numai pentru ca viața oamenilor muncii să fie tot mai frumoasă, mai bogată în conținut?

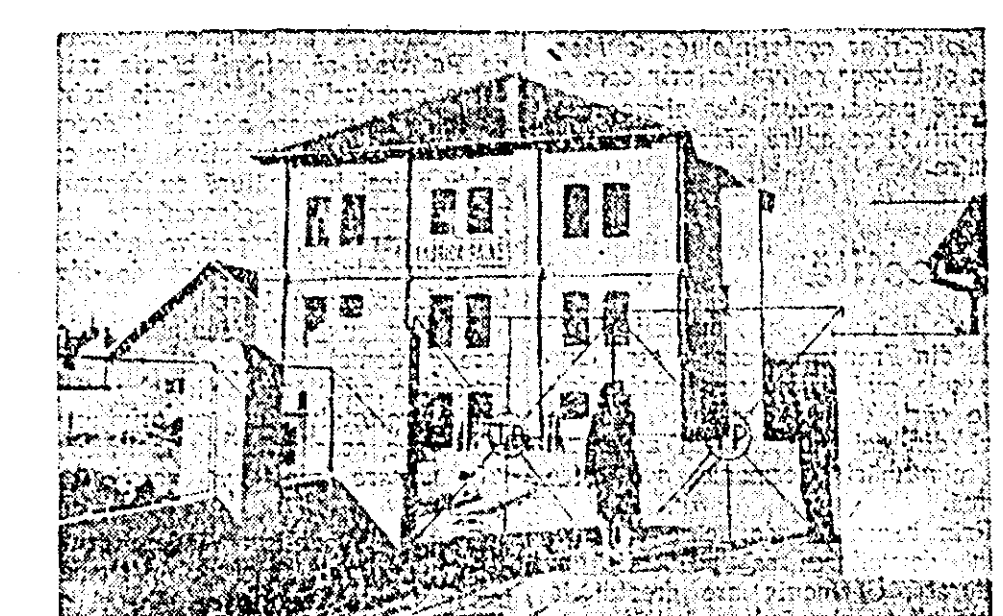
L. Popa

VORBESCU FAPTELE

Astăzi, poporul nostru sărbătorește cu bucurie cea de 7-a aniversare a Republicii Populare Romine, gîndindu-se cu mîndrie la bogatele realizări pe care le-a obținut în cei 7 ani de muncă rodnică pentru bunăstare și înflorirea patriei. Despre realizările din anii puterii populare vorbesc faptele pe care le întîlnim pretutindeni în regiunea noastră ca și în întreaga țară.

O fabrică modernă de piine

Era pe la începutul anului 1953. Brutăriile din oraș nu reușeau să aprovizioneze populația orașului cu piine în cantități suficiente. Pentru a acoperi cerințele oamenilor muncii, — deputații statului popular orășenesc au propus construirea unei fabrici de piine. Fonduri de investiție nu existau însă. Fabrica a fost construită din resurse locale, cu sprijinul unor întreprinderi din oraș.

Cliseul înfățișează noua fabrică de piine.

Pătrunde cultura în rîndul celor ce muncesc

Pe lîngă cîminele culturale, volfurile roșii și casele de cultură sînt organizate 271 echipe artistice. (În cliseu: echipa artistică a fabricii „7 Noiembrie” execută un dans maghiar).

Lumina cărții a pătruns pînă în cele mai îndepărtate colțuri. În regiunea noastră sînt azi 326 biblioteci, înzestrate cu peste 221.300 cărți și broșuri. Numai în anul 1954 bibliotecile au primit 18.978 volume, iar numărul cititorilor a crescut pînă la 46.923.

La cele 75 de cinematografe — dintre care 54 au fost înființate în anii regimului nostru — s-au rulat în anul 1954, 2.168 filme. În 93 de cîmine culturale se prezintă programe și se organizează manifestări culturale în limbile minorităților naționale.

Pe calea transformării socialiste a agriculturii

În regiunea noastră s-a lărgit an de an sectorul socialist în agricultură. Alături de gospodăriile agricole de stat și cele 10 S.M.T.-uri, se dezvoltă neîncetat tinerele mîlădii ale socialismului la sate: gospodăriile colective și întovărășirile agricole. De pildă, dacă în 1949 în regiune nu era decît o singură gospodărie colectivă, aceea din Zăbrani, astăzi numărul gospodăriilor colective se ridică la 132.

Alte familii de țărani muncitori

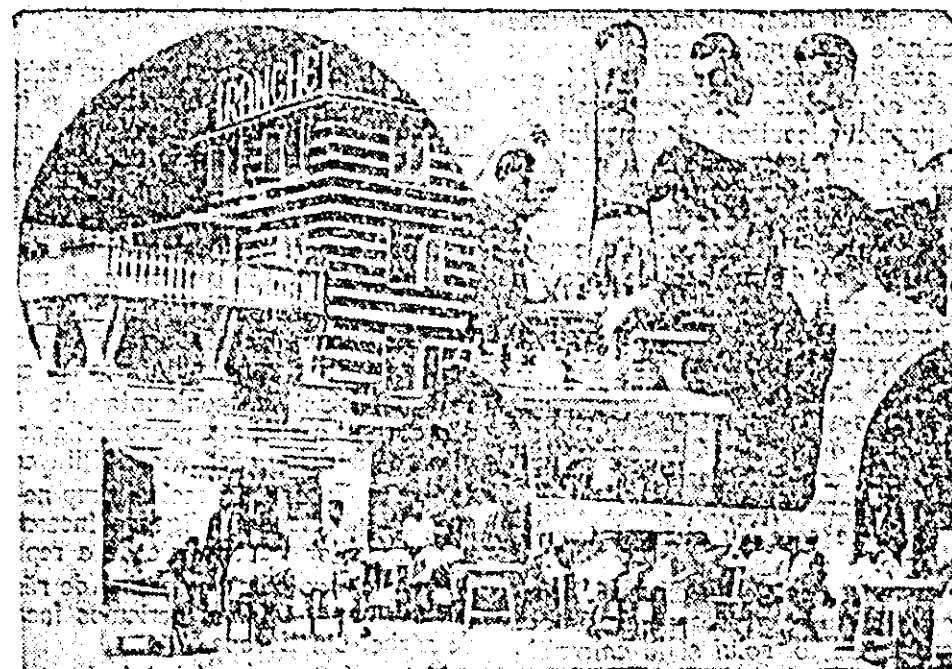
SMT

1948

1954

și-au unit pămînturile în 115 întovărășiri pentru a-și lucra ogoarele cu tractoarele și mașinile S.M.T.-urilor.

Alți de oameni ai muncii din regiunea noastră și-au petrecut în acest an concediul de odihnă în stațiuni balneo-climaterice. Fotomontajul reprezintă aspecte de la casele de odihnă din Moneasa și Lipova din regiunea noastră.

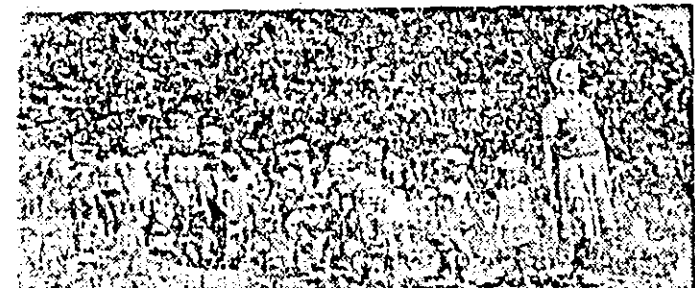
Lărgirea sortimentelor

În întreprinderile de stat, în cooperativele meșteșugărești și în industria locală din regiunea Arad se produc acum mărfuri în sortimente cu mult mai bogate decît în anii precedenți. De exemplu, față de anul 1952, numărul sortimentelor a crescut cu 33 diferite produse, dintre care majoritatea sînt bunuri de larg consum.

De pildă, uzinele de vagoane „Gh. Dimitrovi” și-au îmbogățit sortimentele cu 11 noi produse. După planul din 19-20 august în uzină a luat ființă o secție unde se produc bunuri de consum popular: bricege, foarfece, țigări cu coadă, etc. Și alte întreprinderi și cooperative meșteșugărești și-au mărit numărul sortimentelor față de anul 1952: la „Coopmetal” cu 7, la cooperativa „1 Mai” cu 4, la fabrica „Fierarul” cu 7, etc.

Ca o urmare a îmbogățirii sortimentelor, oamenii muncii din orașul Arad pot găsi astăzi articole cu mult mai multe și variate, de calitate tot mai bună și la un preț tot mai redus.

Grija față de cei mici

În țara noastră se acordă o deosebită atenție copiilor oamenilor muncii. Numai în regiunea noastră au fost înființate, în anul regimului democrat-popular, 11 cîmine de carter care găzduiesc 536 copii. La cele 13 cîmine permanente înființate pe lîngă întreprinderi sînt îngrijiiți 605 copii, iar la cîminele sezoniere 354.

Cele 191 grădinițe de copii sînt frecventate de 9833 copii.

Numărul elevilor din școlile regiunii noastre a crescut față de anul 1948 cu 2173.

În cliseu: copiii colectivștilor din Șofronea de la grădinița sezonieră în excursie cu educatoarea lor.

În locuințe noi

Trecînd prin fiecare raion, prin fiecare oraș și sat al regiunii noastre întîlnim case noi. Multe locuințe și-au făcut și țărani muncitori cu gospodăriile individuale. La Tirnova, de pildă, s-au construit în ultimii ani aproape 200 case, la Șimand 30 case, în satul Juița din raionul Lipova 17 case, etc.

În cliseu: casa unui țărăn muncitor din Tirnova, construită în anii puterii populare.

Prima zi de vînzare a mărfurilor fără cartele

În cliseu: aspect de la un centru de distribuție a pîinii din piața Avram Iancu.

Pentru îngrijirea sănătății populației

În scopul îmbunătățirii asistenței medicale, în perioada 1948—1954 în regiunea noastră au luat ființă 3 spitale unificate, 21 staționare pentru adulți pe lîngă dispensarele de circumscripție, un centru de transfuzie, un dispensar dermatoveneric, 4 dispensare T.B.C., 4 servicii de salvare, 32 case de naștere, 5 dispensare pentru copii cu staționare, 3 sanepiduri raionale și unul regional, o stație de malarie, un cabinet pentru analiza medicamentelor.

Numărul circumscripțiilor sanitare reunificate a crescut de la 61 la 90.

Circumscripțiile sanitare reunificate n-au existat nici una; acum sînt 18. A mai luat ființă o casă de educație sanitară, o școală medie tehnică sanitară, precum și două spitale raionale la Arad și Chișineu Criș. Farmaciile erau ale diferiților patroni. Acum în regiunea noastră sînt 61 de farmacii de stat și numeroase puncte farmaceutice.

Se înfrumusețează viața oamenilor muncii

Oamenii muncii sărbătorește cu inima plină de bucurie 7 ani de la proclamarea Republicii Populare Romine.

În această zi de mare sărbătoare, oamenii muncii din raionul Gurahonj trec în revistă — cu îndreptățită mîndrie — cele înfăptuite în folosul lor în cei 7 ani de existență a Republicii Populare Romine. Se știe că satele din raionul nostru, dintre care unele sînt așezate în munți, au fost izolate ani îndelungați, pe vremea regimului burghez-moșieresc, într-o cruntă înăpăier economică și culturală.

Sfaturilor populare, ca organe locale ale puterii de stat, le-a revenit sarcina de a lichida urmele trecutului. Ele își pot îndeplini cu tot mai mult succes această sarcină importanță deoarece se bucură de sprijinul miilor de oameni ai muncii.

În anii regimului nostru democrat-popular au fost obținute mari succese mai ales în ceea ce privește culturalizarea oamenilor muncii, prevenirea și combaterea bolilor care — înainte vreme — secerau sute de vieți omenești în satele noastre.

Iată, de pildă, față de anul

1947, numărul școlilor din raion a crescut de la 79 la 99. Al cadrelor didactice cu 56. În această perioadă au luat ființă 9 școli de 7 ani, frecventate de peste 700 elevi. S-a dezvoltat de asemenea și învățămîntul prescolar. Numărul instituțiilor de învățămînt prescolar a crescut de la 6, cîte erau înainte de 1947, la 23. Cadrele didactice desfășoară o muncă plină de avînt pentru lichidarea neștiinței de carte.

Căminele culturale au devenit centre puternice de luminare a oamenilor muncii din satele raionului nostru. În toate comunele au luat ființă cîmine culturale iar în 11 comune s-au construit cîmine culturale noi. Demn de remarcă este înființarea țărânilor muncitori din satul Rănuș, care și-au construit cu mijloace locale un frumos cîmin cultural. Nu peste mult timp vor fi terminate și clădirile cîminelor culturale din Avram Iancu și Gurahonj.

Cu mult interes ascultă astăzi țărânilor muncitori din comuna Gurahonj și satele din împrejurimi programele posturilor noastre de radio, transmise de la stația de radioficare.

Și în domeniul sanitar s-au

obținut realizări însemnate. Dacă în anul 1947 în întreg raionul funcționau numai 8 circumscripții sanitare, astăzi sînt 15 circumscripții sanitare. În 4 localități au luat ființă case de naștere, au fost amenajate două dispensare pentru copii (comunele Gurahonj și Halmagiu) și un dispensar T.B.C. în comuna Șebis.

În frunte cu deputații sfaturilor populare, cetățenii din raionul Gurahonj au muncit cu entuziasm pentru înfrumusețarea comunelor și satelor noastre. Astăzi, 5 comune din raion sînt electrificate, iar în Pleșcuța, Halmagiu și în alte localități se desfășoară acum acțiunea de electrificare. Totodată, s-au făcut diferite lucrări de amenajare a unor drumuri și s-au construit și reparați mai multe poduri.

Toate acestea ilustrează viața nouă care se construiește în raionul Gurahonj. Oamenii muncii din raionul nostru sînt hotărîți să nu-și precupească eforturile spre a face să înflorească an de an comunitățile și satele noastre.

IOAN ERDELYI
președintele Comitetului executiv al Statului popular raional Gurahonj

În cliseu: medalioul ne înfățișează aspecte de la spitalul matern din Arad. În acest an a fost înființată o nouă secție la spitalul unificat matern, aceea pe care ne-o arată cliseul cu boxe în care se află copiii nou născuți.

